

Het Sliedrechts Dialect (526)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

Woutersnôôd 2

Ok deuze week nog wat persoonlijke herinneringe van lezers aan de woutersnôôd van 1953.

“De buitumure van ons huisie wazze twêê- of driestêêns dik, die hieuwen ´t wel, we hadde ´t ´r aerdig uit wete te houwe, mor de binnemure wazze mor êênstêêns. Toe ´t waoter aals mor hôôger kwam, zee de buurvrouw dà ze ´t d´r nie meer uit kon houwe. Ze dee de deur op slot en gong weg. Ja, toe was t´r bij ons ok gêên houwe meer aan, toen kwam ´t deur dien dunne binnemuur heen sijpele. In ´n mum van tijd was ´t toen ok bij ons gebeurd.” T. L.

“Me moeder mos ´s winters aaltijd voor twêê dinger zurge: dat ´r volop kole wazze en dat ´r aaltijd ´n haomer, een zaog en ´n tang klaor lag voor as t´r hôôg waoter kwam. Hoewel we toen ´t waoter nied echt in huis hadde, traende de mure wel deur en mosse me scheppe uit ´t raom. Bij Overduine, d´n domenee naest ons, liep ´n vrouw die ons ´t waoter deur ´t raom zag hoze. Ze wou dat wel is komme bekijke. ´k Zie ze nog zô vanaf ´t hôôchie d´n diepte inplonze. Ze had ´r schoene hêêmel overgehaold en ´k hoor nog de grôôte snaauw die ze gaf. Achter, bij de geut tusse bakker De Ruiter en ons, sting ´t anderhalve meter hôôg! De golleve waoter gonge op en af d´n durpel van ´t raom. Die golleve noemde me winddrukkers.” Gijs.

“Mijn twêê broers, Aorie en Wim, gonge hellepe bij de Kaoi om ´t gat in d´n dijk te dichte. En Jan vâ mijn ging mee de dôôje koeie uit ´t land haole med ´n bôôt. ´k Glôôf dà ze die naer de Lijn broche, mor dat weet ´k nie zeker.” Bets.

“Wij wazze in huis bij m´n tante Leens. Ome Aorie Krôôn zat buitenaf, die was bekant nooit thuis, mor m´n oma en d´r zuster, tante Mar, wazze ok daer. Aales bij mekaor wazze me daer mè zô´n tien of elf man. De zoldervloer lag vol mè metrasse. As kaaind vong ´k dat aarg gezellig en spannend.” Korrie.

“Ik hê zelf nog koeie gedreve vanuit Wengerde naer Slierecht. En ´k hê nog zand geschept bij de rijksweg, daer wazze ze bezig om een twêêde baon aan te legge. Enne. . . oh ja . . . m´n zwaoger had ´n vrachtwoagentjie, daermee hê me nog stêene gereeye naer de Kaoi.” Piet.

“Weet jie wad ik nog zô goed weet? Wij weunde in de Piet Heinstraet en op die zondag wazze me mè veertien man bij ons in huis. Aamel broche ze d´r aage pannechie mè vlees en groente mee. ´k Ziet ´t nog hêêmel voor me.” S.

“Wij weunde in de Wilgenhof in êên van die houte huize. Daer zij me nôôdgedwonge drie maonde uit gewist. We zatte zeker med ´n man of zestien bij m´n opa en oma in de Trompstraet!” Jonnie.

“Onze stoele hadde me wel naer de zolder gebrocht, mor deur aal de nattighaaid liet de lijn lieverlee los deur ´t vocht. We hebbe ze hêêmel motte laete lijme.” C.

“ ’t Keukefernuis sting op de keuketaofel en me vaoder en moeder sjouwde d’n haerd uit de voorkaomer naer bovene. Toe is me moeder deur d’r knie gegaon. Laeter dat jaer is ze d’r aan geopereerd. Omdà ze van d’n dokter nie meer op d’r knieë moch vege met ’t vaarke en blek, kreges me onzen eerste stofzuiger. Dat was wat! Een groene Ruton mè veul glimmend chroom. Wà denk ie? Hij doet ’t nog steeds!” K.

“Ik ben m’n twêê grôôtouwers nog weze hellepe om aale spulle naer bovene te krijge. Dat was in Wijk A 568 en in de Middeveerstoepe. Bij opaos mosse me ok planke zette. Daer sting de revier tege de raome aan!” S. v. W.

“Die zaeterdag was ’t al verschrikkelijk zwaer weer. ’t Was springtij mè zwaere noordwester sturm. En weet jie wà zô gek was? De lucht was bekant zwart, mor de wolke gingte dwars tege mekaar in! ’t Was hêël draaigend!

Iederêen had ’t over ’t weer. ’k Weet nog dà bakker de Ruitte bij ons was en dà m’n vaoder tegen ’m zee dat ie wel weer is ’t waoter binne zou kanne krijge. Schamper zee die dà wij ’t dan ok in de Jan Stêenstraet zouwe krijge. Niemand kon toen glôôve dat ’t nog echt gebeure zou ok! Trouwes, toe m’n vaoder die nacht bij m’n opa zou gaon helpe mè bekiste, het die d’n bakker nog uit bed getrommeld!” J. v. G.

“Ons zaail was ok nat gewist, mor leek nog hêël aerdig. Dat doche me toe me laeter gonge verhuize, nog wel te kenne gebruike in de Prins Bennardstraet. Toe me ’t op wouwe raope viel ’t gewoon in stukke uit mekaar. Koppie mos nog apart een keertie komme om opnieuw te mete. En dat ouwe zaail? Dat mikte me gewoon in de revier. Dat dee toen in die tijd iederêen. Dôôje katten en aal, en ok de aerepelschille, aales wier toendertijd in de revier gesmete.” C.

Volgende keer nog meer herinneringe aan de waotersnôôd? Bel of mail ons gerust med uw verhaol!

P.S.

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêenigingsnieuws te vinge, zôas in de maond jannewaorie de familie De Bruin in de “Genealogische Grabbelton”.